

DEBATT

SAMVERKANSDEBATTEN

Jag har med intresse tagit del av Uno Murrays reflektioner men finner det nödvändigt att kommentera några av hans synpunkter på min artikel — "Samverkan till seger".

Uno Murray är beredd underkänna mina valstatistiska undersökningar om mandatfördelning vid valen 1960/1962 i en tänkt situation av borgerlig samverkan och han gör det främst genom att hänvisa till att jag lämnat åt sidan de "politiska realiteterna".

Så lätt får man kanske dock inte göra det för sig. Min artikel var inte ett försök att analysera borgerlighetens politik, utan fastmer att *visa att opposition lönar sig*. Andra har på ett utomordentligt sätt (bl. a. i Svensk Tidskrift nr 10/1963) gjort den politiska analysen. Men Uno Murray lämnar alldeles åt sidan den *politiska realiteten* att borgerlig politik 1960/1962 inte lönade sig — och att de borgerliga partierna dessa bägge val skulle fått andrakammarmajoritet vid punktvis samverkan.

Den politiska realiteten är alltså att utebliven samverkan *drabbat* de borgerliga partierna, och att etablerad samverkan inför 1964/1968 års val kan

stärka de borgerliga partiernas ställning.

Det måste från den utgångspunkten vara fel att kalla dessa valstatistiska funderingar för lek — det är väl så i stället att det är en bittert allvarlig situation som framtingat artikeln.

Uno Murrays inlägg har ytterligare stärkt mig i övertygelsen att det är absolut nödvändigt att så agera att de borgerliga väljarna (verkliga och presumtiva) *redan före ett val* kan skönja regimskifte och mandatmajoritet, och att *detta faktum* (kunskapen om segermöjligheten) är det utan varje tvivel väsentligaste för ökad arbetsinsats och intresserat väljarstöd.

De beräknade mandatsiffrorna vid valet 1962 (om detta varit riksdagsval) med en förkrossande mandatövertikt för socialdemokraterna, viftar Uno Murray bort med det, med förlov sagt, svaga argumentet att kommunal- och riksdagsval visar alltför stora olikheter för att kunna jämföras. Men just de siffrorna — och de olustiga perspektiv de frammanar inför höstens val, har varit och är, drivkraften för mitt agerande i frågan.

Göran Åstrand